

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010306
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1414010306.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému U. V. a spol., pre zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní okresnej prokurátorky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/ 120/2014 zo dňa 20. 01. 2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. 05. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresnej prokurátorky zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/120/2014 zo dňa 20. 01. 2015 boli obžalovaní 1/ U. V., 2/ L. M., 3/ E. O. uznaní vinnými v bode 1/ zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný U. V. v bode 2/ pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/obžal. U. V., obžal. L. M. a obžal. E. O.

obžal. U. V. a obžal. L. M. od presne nezisteného času približne od mesiaca február roku 2013 a obžal. E. O. od augusta 2013, až do vykonania domovej prehliadky dňa 11.01.2014 o 10.47 hod. v V., na L. ul. č. XX, na XX. poschodí, v byte č. XXX obžal. U. V. po predchádzajúcej dohode spoločne s obžal. L. M. a obžal. E. Novákom pestovali rastliny rodu N. za účelom následného užívania, pričom prostredníctvom internetu si cez stránku www.hanfstation.at <<http://www.hanfstation.at>> objednali rastliny, ktoré boli doručené kuriérom na adresu L. ul. č. XX v V. a za ktoré zaplatil obžal. U. V., následne ich spoločne presadili do črepníkov, ktoré za týmto účelom obžal. U. V. tiež zadovážil, potom sa spoločne o rastliny starali a keď rastliny dorástli, vytrhali ich, vysušili v boxe na to určenom a potom si ich za účelom spotreby rozdelili rovnakým dielom na tri časti a po zbere rastlín rovnaký postup zopakovali a následne nasadili tretiu dávku rastlín rovnakého rodu v množstve 10 rastlín, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke dňa 11.01.2014 vykonanej vo vyššie uvedenom byte a až do vykonania domovej prehliadky v tomto byte mali obžalovaní uložené aj

-plastové vrečko obsahujúce vysušenú rastlinu rodu konopa (Cannabis) s hmotnosťou 489,0g (489000mg), z čoho upotrebiteľný materiál mal hmotnosť 411,56g (411560mg) a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 2,9% hmotnostného, čo predstavuje 823 obvykle jednorazových dávok drogy a má na čiernom trhu predajnú cenu najmenej 1.646,- Eur,

-plastové vrečko obsahujúce vysušenú rastlinu rodu konopa (Cannabis) s hmotnosťou 100,28g (100280mg) a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 4,6% hmotnostného, čo predstavuje 200 obvykle jednorazových dávok drogy a má na čiernom trhu predajnú cenu najmenej 400,- Eur,

-2 ks plastových vreciek obsahujúcich vysušenú rastlinu rodu konopa (Cannabis) s hmotnosťou 82,42g (82420mg) a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 15,3% hmotnostného, čo predstavuje 164 obvykle jednorazových dávok drogy a má na čiernom trhu predajnú cenu najmenej 328,- Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa), sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradené do I. skupiny omamných látok,

2/obžal. U. V.

od presne nezisteného času do 21.45 hod. dňa 10.01.2014 v byte č. 41 nachádzajúcom sa na 5. poschodí bytového domu na ul. B. U. č. X v V., prechovával v mikroténovom vrecku vysušenú rastlinu rodu konopa (Cannabis) s hmotnosťou 61,47g (61470mg) a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,6% hmotnostného, čo predstavuje 122 obvykle jednorazových dávok drogy a má na čiernom trhu predajnú hodnotu najmenej 244,- Eur a túto látku pochádzajúcu z úrody vypěstovanej v byte č. 104 na L. ul. č. XX v V., dňa 10.01.2014 o 21.45 hod. v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal vyšetrovateľovi policajného zboru, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa), sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obžalovaný U. V. súdom prvého stupňa odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s tým, že podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu mu bol podmienene odložený podľa § 51 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov s uložením aj primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok.

Obžalovaní L. M. a E. O. boli odsúdení podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s tým, že podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu im bol podmienene odložený podľa § 51 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s probačným dohľadom v trvaní 2 (dvoch) rokov s uložením aj primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok.

Súčasne, podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd prvého stupňa uložil všetkým trom obžalovaným aj trest prepadnutia veci a to :

- 3 ks fľaštičiek s obsahom hnojiva na konope zn. Palagrom,
- 1 ks fľaša hnojiva zn. Kapka,
- 1 ks váhy na váženie marihuany,
- substrát na pestovanie konope zn. Palagrom,
- 2 ks plastových nádob zelenej farby,
- 6 ks plastových nádob s hnojivom a znižovačom PH,
- PH metre bielej farby,
- zápisník polievania,
- preradník na nastavenie vatov výbojky fialovej farby,
- vzduchotechnika,
- zvlhčovač vzduchu,
- pestovateľský box čiernej farby,
- pachový filter,
- vaporizér striebornej farby,
- dóza čiernej farby.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry čo do výroku o vine, ako aj výroku o treste ohľadne všetkých troch obžalovaných. V písomných dôvodoch svojho odvolania okresná prokurátorka uvádza, že pokiaľ ide o uznanie viny všetkých troch obžalovaných zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ako aj zmenu počtu obvykle jednorazových dávok drogy v oboch skutkoch a v tejto súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov, s týmto sa okresná prokuratúra plne stotožňuje a tieto závery rozsudku okresného súdu aj akceptuje, nakoľko vina obžalovaných bola vykonanými dôkazmi nepochybne preukázaná a túto v tejto časti obžalovaní ani nepopierali. Taktiež ustálenie počtu obvykle jednorazových dávok marihuany v pomere 500 mg sušiny - jedna obvykle jednorazová dávka zodpovedá platnej judikatúre a argumenty súdu v tejto časti preto považuje za správne. Celkový počet obvykle jednorazových dávok bol teda v prvom skutku ustálený na 1187 dávok a v druhom skutku na 122 dávok.

Nestotožňuje sa však odvolateľ s argumentami súdu a hodnotením týkajúcich sa hodnoty prechovávanej drogy, ktorú súd ustálil na 2 € za dávku vychádzajúc z Národnej správy pre EMCDDA pre rok 2008, ako najnižšiu zistenú cenu za jednu dávku marihuany. S týmto záverom rozsudku okresného súdu nie je možné sa stotožniť už len z dôvodu, že skutok bol spáchaný 11. 01. 2014, preto aplikovanie ceny marihuany z roku 2008 pre rok 2014 je zjavne nesprávne. Podľa správy NKÚ MV SR z 08. 04. 2014 na č.l. 314 spisu vyplýva, že približná cena za jednu dávku marihuany (teda maloobchodná cena jednej dávky) v prvom štvrtroku v bratislavskom kraji bola 5,85 €. Cena za jeden gram konope v tomto období a lokalite bola 14,- €. Odvolateľ súčasne poukázal na výpoveď mjr. Ing. M. X., ktorý uviedol, že cenu drogy určuje príslušný útvar PZ, pričom v prvom štvrtroku 2014 bola v Bratislave cena za jednu dávku - jednu cigaretu 5,85 €, pričom v rámci monitoringu bolo zistené, že jeden gram sa predával aj za 14 €. V poslednom štvrtroku 2013 cena za jednu cigaretu - dávka nebola určená, pričom gram marihuany sa predával za 8 až 10 €. Uvedený potvrdil aj svedok pplk. JUDr. M. T. s tým, že za obdobie celého roka 2013 a prvého štvrtroka 2014 bola cena stabilná. Poukázal odvolateľ ďalej na výpoveď obžalovaného M. z prípravného konania, ktorý si mal pred začatím pestovania marihuany kupovať z rôznych zdrojov za cenu 10 €, za jeden gram. Obdobne poukázal na správu Národného monitorovacieho centra pre drogy z 12. 11. 2014, z ktorého vyplýva, že cena tejto drogy v Slovenskej republike v roku 2013 oproti roku 2012 výraznejšie menená nebola a oscillovala v rozmedzí 5 až 17 € za gram rastlinného materiálu. V porovnaní s rokom 2011 bola táto hodnota nižšia. Pokiaľ okresný súd vo svojom rozhodnutí vychádzal z výročnej správy z roku 2008, kedy bola uvedená najnižšia cena marihuany v „ maloobchode“ v bratislavskom kraji na 2 € za dávku, tento údaj však nie je možné akceptovať aj na rok 2014. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie s cieľom zistiť najnižšiu cenu marihuany v žalovanom období, pričom cenu pre rok 2008 na žalovaný skutok nie je možné aplikovať, poukázal pritom na najnižšiu cenu marihuany v období najviac sa približujúcom žalovanému skutku. Konkrétne uviedol rok 2011, kedy najnižšou cenou bola cena 3 € za dávku, teda 6 gram marihuany. V rokoch 2011 - 2013 bola najnižšia cena marihuany 5 € za gram, teda 2,50 za dávku. Pri takto ustálenej najnižšej cene drogy by celková hodnota drogy v prvom skutku obžaloby dosiahla sumu 2.967,50 € a pri prvom a druhom skutku obžaloby by dosiahla sumu 3.272,50 €, čo v oboch prípadoch predstavuje väčší rozsah činu a dôvodnosť právnej kvalifikácie podľa odseku 2 písm. e/ § 172 Tr. zák. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný L. M. prostredníctvom svojho obhajcu (JUDr. A. Strelák, na č.l.516-519) a uviedol, že tvrdenie odvolania ako aj obžaloby treba považovať v celom rozsahu za nesprávne, neodôvodnené, nemajúce oporu v platnej právnej úprave. Napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, vychádzajúci z riadne zisteného skutkového stavu, preto bola okresným súdom správne aplikovaná aj príslušná právna norma. Poukázal taktiež na skutočnosť, že súdy sú pri stanovení hodnoty drogy, teda pri určovaní rozsahu trestného činu povinné vychádzať z ceny, za ktorú sa droga obvykle predáva na čiernom trhu v čase spáchania skutku. Je bežnou praxou, že súdy v týchto prípadoch vychádzajú zo správ EMCDDA, ktoré tieto hodnoty pravidelne monitoruje a analyzuje. V tomto prípade došlo k spáchaniu skutku v roku 2014, pričom správy za roky 2013 a 2014 EMCDDA zatiaľ nezverejnila, preto podľa názoru obhajoby pri posudzovaní ustanovenia § 126 ods. 1 Tr. zák. nie je žiadnymi prípustnými výkladovými metódami možné dospieť k záveru, že pokiaľ neexistujú relevantné údaje z obdobia spáchania trestného činu, tak je potrebné použiť to obdobie, ktoré je najbližšie k času spáchania skutku. Takýto postup by nemal svoje opodstatnenie dokonca ani za predpokladu, že vývoj cien jednotlivých druhov drog za jednotlivé obdobia by bol za každých okolností dopredu predvídateľný, pričom táto predvídateľnosť by bola objektívne poznateľná na základe najrôznejších determinantov určujúcich hodnotu drogy v konkrétnom období. Aj zo samotných správ EMCDDA vyplýva, že výška ceny marihuany za jednorazovú dávku od roka 2006 kolísala. Kým v roku 2006 bola cena za dávku 3,3 - 6,6 €, v roku 2007 bola cena za dávku 2,6 - 5,- €, v roku 2008 bola cena za dávku 2 - 5,- € a v roku 2009 to bola suma vo výške 7,5 - 11,-€. Tá istá cena ako v roku 2009 bola aj v roku 2010 a v roku 2011 bola cena za jednu dávku vo výške 3- 10,-€. Pri absencii akejkolvek možnosti predvídateľnosti týchto cien potom okresný súd správne ustálil rozsah trestného činu tým spôsobom, že vychádza z ceny, za ktorú sa predávala jednorazová dávka marihuany v roku 2008, kedy bola hodnota jednorazovej dávky marihuany v sledovanom období najnižšia. Prvostupňový súd pri stanovení rozsahu trestnej vychádzal z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, napr. uznesenia pod sp.zn. 6To 17/2003 zo dňa 19. 02. 2004, alebo rozsudku pod sp. zn. 4Tdo 32/2012 zo dňa 27. 11. 2012 a iné, podľa ktorej je povinnosťou súdu zamerať dokazovanie na zistenie minimálnej výšky ceny, za ktorú sa dalo na čiernom trhu predat zaistené množstvo drogy. Obžalovaný v zastúpení svojim obhajcom vo vzťahu k vyššie opísanému procesnému postupu zisťovania rozsahu trestnej činnosti taktiež poukázal na zásadu in dubio pro reo,

ktorá zásada sa uplatňuje v rámci voľného hodnotenia dôkazov a súdmi má byť aplikovaná vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov (s poukazom na rozhodnutie NS SR pod sp.zn. 3Tz 127/1970 z 28. 01. 1971). Podľa odvolania prokuratúry, pokiaľ neexistujú správy o hodnote marihuany za obdobie spáchania skutku, treba použiť správy z obdobia, ktoré boli najbližšie k spáchaniu skutku. Takáto aplikácia by už bola podľa tohto vyjadrenia v priamom rozpore so zásadou in dubio pro reo, nakoľko okresný súd by nevedel žiadnym spôsobom ustáliť a zdôvodniť väzbu medzi faktormi určujúcimi hodnotu drogy v roku 2013 a faktormi, ktoré určovali túto cenu v roku 2014. Inými slovami, aplikácia hodnoty drogy z obdobia predchádzajúceho obdobiu, v ktorom došlo k spáchaniu skutku a takéto poznanie hodnoty drogy za predchádzajúce obdobie by za žiadnych okolností ani nevedlo k možnému poznaniu hodnoty drogy za obdobie v čase spáchania skutku. Aplikovanie hodnoty drogy za obdobie predchádzajúce obdobiu, kedy bol spáchaný skutok, by bolo v konečnom dôsledku absolútne neprípustným vypíňaním medzier v práve a rozširovaním trestnej zodpovednosti páchatel'a in malam partem, teda v neprospech páchatel'a. Pokiaľ by zákonodarca upravil takýto postup stanovením výšky škody, resp. určenia rozsahu trestného činu, nepochybne by to bolo vyjadrené v ustanovení § 126 ods. 1 Tr. zák. navrhol preto odvolanie okresnej prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť. Na tomto svojom písomnom vyjadrení obhajca zotrval aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

Verejné zasadnutie krajského súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného L. M., ktorý prostredníctvom svojho obhajcu zaslal súdu žiadosť o vykonanie odvolacieho konania v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu intervenujúca prokurátorka krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrvala na písomných dôvodoch podaného odvolania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný U. V. sa pripojil k záverečnému návrhu svojej obhajkyni (JUDr. Irena Sopková), ktorá navrhla podané odvolanie ako nedôvodné zamietnuť, pritom poukázala na správne skutkové a právne závery rozsudku súdu prvého stupňa. Právne posúdenie skutku súdom prvého stupňa považuje za správne a objektívne. Obžalovaný nie je žiadnym dílerom drog, ide v jeho osobe o bezúhonného občana.

Obžalovaný E. O. sa stotožnil s predneseným záverom svojej obhajkyni (JUDr. Monika Vopátová), že odvolanie prokurátorky treba zamietnuť, nakoľko okresný súd pri svojom rozhodovaní dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany.

Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie prokurátora bolo zamerané tak do výroku o právne posúdenie skutku ako aj výroku o treste.

Odvolačný súd preto preskúmal tak výrok o vine, právnom posúdení skutkov, ale aj výrok o treste, pričom v rámci prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal zákonom predpísané dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a dospel aj k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ustálil vinu o všetkých troch obžalovaných v zmysle výroku rozsudku, taktiež ustálený skutok aj správne právne posúdil v bode 1/ u obžalovaných U. V., L. M. a E. O. ako spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2 u obžalovaného U. V. ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák..

Odvolačný krajský súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Podstatu skutku podľa rozsudku súdu prvého stupňa v bode 1/ v posudzovanom prípade zakladá konanie všetkých troch obžalovaných - M. V., J. M. a R. O. spočívajúce podľa skutkových zistení v tom, že od augusta 2013, až do vykonania domovej prehliadky dňa 11. 01. 2014 po predchádzajúcej dohode spoločne pestovali rastlinu rodu Cannabis za účelom ich následného užívania, pričom prostredníctvom internetového portálu objednali rastliny, ktoré boli doručené kuriérom na adresu v Bratislave, L. ul. 12, za ktoré zaplatil obž. M. V., následne ich spoločne presadili do črepníkov, ktoré za týmto účelom obž. V. zadovážil, potom sa spoločne o tieto rastliny starli, pričom keď dorástli, vytrhali ich, vysušili v boxe na to určenom a potom si ich za účelom spotreby rozdelili rovnakým dielom na tri časti a po zbere rastlín rovnaký postup zopakovali a následne nasadili tretiu dávku rastlín rovnakého rodu v množstve 10 rastlín, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke 11. 01. 2014 spolu aj s ďalšími predmetmi, ktoré pri tomto skutku používali. Celkový počet obvykle jednorazových dávok marihuany v pomere 500 mg sušiny bol ustálený na 1.187 dávok. V tomto bode okresný súd ustálil cenu takto zaisteného množstva dávok marihuany na 2.374,- €.

Ohľadne skutku v bode 2/ ide o konanie obžalovaného M. V., ktorý od presne nezisteného času do dňa 10. 01. 2014 o 21. 45hod. prechovával v mikroténovom vrecku vysušenú rastlinu rodu konopa (Cannabis) s hmotnosťou 61,47 g s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabiolu 16,6 % hmotnostného a celkový počet obvykle jednorazových dávok v tomto bode bol ustálený na 122 dávok. Cenu tohto množstva dávok marihuany okresný súd ustálil na sumu 244,- €.

V bode 1/ išlo teda u obžalovaných - M. V., J. M. a R. O. o neoprávnenú výrobu a prechovávanie po akúkoľvek dobu omamnej látky spoločným konaním a v bode 2/len u obžalovaného M. V..

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a veľmi jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s obhajobou obžalovaných a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a právneho posúdenia skutkov.

Krajský súd so zreteľom na uvedené nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku o vine napadnutého rozsudku, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní v súlade s Trestným poriadkom. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa sa opierajú o dôkazy, na ktoré sa poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, o ktorých vierohodnosti nemá pochybnosti ani odvolací súd, preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Trestný zákon teda v ustanovení § 125 ods.1, inter alia, stanovoval, že väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266,-€ a toto hľadisko sa má použiť rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva.

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti alebo sociálne správanie.

Podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre vlastnú potrebu.

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti alebo sociálne správanie.

Podľa § 172 ods.1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži alebo prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo väčšom rozsahu.

Hlavnou odvolacou námietkou prokuratúry je určenie a ustálenie ceny jednorazovej dávky marihuany okresným súdom cenou 2,- € za jednu dávku, lebo súd vychádzal z údajov pre rok 2008. Prokuratúra vo svojom odvolaní teda namieta hodnotenie dôkazov týkajúcich sa tejto hodnoty prechovávanej drogy nájdených pri domovej prehliadke, nakoľko skutok bol spáchaný v roku 2014, preto takýto postup je podľa odvolateľa zjavne nesprávny, lebo mal vychádzať súd z vyčíslenia hodnoty zaistej drogy z Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ MV SR zo dňa 08. 04. 2014 (č.l. 314-315), kde sú uvedené rôzne približné ceny (napr. 5,85 €, resp. 14.-€ za jednu dávku konope. Tieto ceny podľa oznamovateľa boli získané monitorovaním čierneho trhu pracovníkmi Prezídia policajného zboru. Podľa tohto prepočtu pri predaji v Bratislavskom kraji v prvom štvrtroku 2014 pri približnej cene 14.- € za jeden gram konope predpokladaná hodnota za 1.187 dávok marihuany by bola 16.618,-€. Za 122 dávok marihuany by bol tento prepočet 1.708,-€. Celkove by to bola cena 18.326,-€. V prípade ceny 5,85 € za jednu dávku, za 1.187 dávok by bola cena 6.943,95 € a za 122 dávok by bola cena 713,7 €, celkove by tak vyšla cena na 7.657,65 €.

Krajský súd s argumentáciou odvolateľa ohľadne uvádzaných cien získaných monitorovaním príslušníkmi polície, resp. údajov ktoré sú uvedené v odvolaní, ako aj v obžalobe sa nestotožňuje. Stotožňuje sa však s tým názorom, že na skutok, ktorý sa stal v roku 2014 nie je možné aplikovať ceny za množstvo marihuany z iných rokov. Krajský súd však pripomína prokuratúre ako odvolateľovi, že je nevyhnutné, aby prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena, dokazoval a bez rozumných pochybností preukázal aká bola objektívna cena marihuany v spornom období a ak sa mu to nepodarí, je nutné aplikovať zásadu in dubio pro reo a neuznať obžalovaných vinnými podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., ale do úvahy môže prichádzať len uznanie viny ohľadne základnej skutkovej podstaty trestného činu, teda podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., pretože nepochybne nebola preukázaná akú hodnotu v súhrne mala nájdená a zaistená omamná látka u obžalovaných. Cenu za určité množstvo marihuany v roku 2014 nie je možné automaticky, či mechanicky odvodiť od ceny za množstvo marihuany v roku 2011, prípadne inom roku.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na uznesenie NS SR sp. zn. 6To 17/2003, z ktorého vyplýva povinnosť súdu v trestnom konaní zisťovať najnižšiu a nie akúkoľvek cenu za ktorú sa droga predáva tak, aby mohol byť s určitou istotou stanovený záver vyjadrený v skutkovej vete rozsudku o hodnote zaisteného množstva drogy.

Krajský súd taktiež zastáva názor, že všetky operatívne poznatky polície sa nedajú vždy hodnotiť objektívne. Cena určitého množstva marihuany v čase spáchania skutku musí byť riadne a bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázaná, preto odvolací súd sa stotožnil s názorom okresného súdu a s dôvodmi jeho rozsudku, že cena jednej dávky marihuany v čase spáchania skutku objektívne preukázaná nebola, preto okresný súd správne uznal obžalovaných vinných len podľa 1. odseku § 171 ods. 1 Tr. zák.

Údaje na cenu marihuany získané políciou už okresný súd odôvodnil, že vychádzajú z pochybných a štatisticky neoveriteľných údajov, preto aj otázka objektívnosti a nezáujatosti takého dôkazu treba vyhodnotiť ako pochybnú. Pri určovaní ceny drogy na čiernom trhu podľa krajského súdu treba vychádzať z údajov nezávislých orgánov mimo polície. Aj keď existuje v spisovom materiáli správa Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť (EMCDDA), a ktorý orgán koná z poverenia vlády SR ako zástupca Slovenskej republiky a je oprávnený poskytovať výmenu oficiálnych informácií o drogách vyžadovaných EMCDDA, z tejto správy nie je zrejmá presná cena drogy na čiernom trhu. Za sporné obdobie takáto správa doposiaľ publikovaná nebola.

V rámci právnej kvalifikácie skutku okresný súd teda nepochybil, pokiaľ po správnom zistení skutkového stavu konanie obžalovaných M. V., J. M. a R. O. v bode 1/ právne posúdil ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., keďže neoprávnené vyrobili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú látku a spáchali uvedený čin spoločným konaním. V bode 2/ konanie obžalovaného M. V. správne je konštatované, že tento sám naplnil skutkovú podstatu toho istého zločinu, ako je uvedené v bode 1/.

Krajský súd sa stotožnil aj s výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, aj pokiaľ ide o uložené tresty u jednotlivých obžalovaných, pritom poukazuje na skutočnosť, že obžalovaní sa ku skutku v podstate doznali, oľutovali, pričom súdne trestaní doposiaľ tiež neboli.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne ustálil, že u všetkých obžalovaných prevažujú poľahčujúce okolnosti nad prirážajúcimi okolnosťami. Uvedené vyplýva z toho, že u obžalovaných nebola zistená žiadna prirážajúca okolnosť s tým, že poľahčujúce okolnosti boli zistené v zmysle § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že prevažujú poľahčujúce okolnosti, súd prvého stupňa správne postupoval aj podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu), t.j. aktuálna trestná sadzba bola od 3 do 7 rokov a 8 mesiacov.

V nadväznosti na uvedené tresty odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu aj s probačným dohľadom krajský súd považoval za primerané u každého obžalovaného. Okresný súd taktiež správne poukázal na mieru zavinenia a určil, že u obžalovaných J. M. a R. O. skúšobná doba podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom bola stanovená na 2 roky a u obžalovaného M. V., ktorý spáchal dva skutky, táto doba určená na 3 roky.

Taktiež správne sú aj výroky ohľadom určených obmedzení u jednotlivých obžalovaných v zmysle ustanovenia § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Výrok trestu prepadnutia vecí u všetkých obžalovaných sa správne opiera o ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ a ods. 6 Tr. zákona.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.